



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 59/2021
11.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Данојлић, адвокат из ..., против тужене „ОТП BANKA SRBIJA“ АД из Београда, правног следбеника „SOCIETE GENERALE BANKE SRBIJA“ АД из Београда, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Шапцу, на седници одржаној 11.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Шапцу.

Образложење

Основни суд у Шапцу, решењем П 523/2020 од 28.09.2020. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Трећем основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да је тужена у поднеску од 27.08.2020. године, истакла приговор месне ненадлежности, зато што је за суђење у споровима против правних лица опште месно надлежан суд на чијем се подручју налази њихово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре и предложила да се Основни суд у Шапцу огласи месно ненадлежним и списи предмета по правноснажности решења уступи Трећем основном суду у Београду. Затим, да је тужилац у свом поднеску оспорио наводе о месној ненадлежности Основног суда у Шапцу, зато што се тужена погрешно позвала на одредбу члана 40. Закона о парничном поступку, када је одредбом члана 22. Уговора закљученог између странака постигнут споразум о месној надлежности у случају спора према пребивалишту, односно боравишту дужника. Даље, како је увидом у извештај Агенције за привредне регистре, утврдио да је седиште тужене у Београду, Булевар Зорана Ђинђића број 50 а/б, Нови Београд и тужена нема регистрован огранак на подручју Основног суда у Шапцу, иако на том подручју обавља делатност, да је основан приговор тужене, због чега је на основу члана 20. и 65. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Трећи основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 46753/20 од 25.01.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да, како у конкретној ситуацији постоји споразум о месној надлежности, који

су тужилац као дужник и тужена банка као давалац кредита уговорили одредбом члана 22. Уговора о кредиту за измиривање раније преузетих обавеза и пребивалиште тужиоца као дужника налази у Шапцу на територији Основног суда у Шапцу, да је тај суд стварно и месно надлежан за поступање у овом предмету.

Врховни касациони суд је одлучујући о насталом сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Шапцу.

Тужба је 11.05.2020. године поднета Основном суду у Шапцу. Тужилац је у тужби указао да је месну надлежност Основног суда у Шапцу засновао на одредбама члана 54. ЗПП и 22. Уговора о кредиту за измиривање раније преузетих обавеза (рефинансирање). Предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости одредбе члана 2. став 1. тачка 6. наведеног Уговора и да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име стицања без основа износ од 13.275,00 динара. Уз тужбу је приложен уговор о кредиту за измиривање раније преузетих обавеза (рефинансирање) 19.07.2017. године, закључен између „Societe Generale Bank Srbija“ АД из Београда и тужиоца ББ. Одредбом члана 22. овог Уговора је предвиђено да, меродавно право за овај уговор је право Републике Србије. Све спорове између банке и дужника и/или трећих лица који проистекну из овог Уговора или у вези са овим Уговором, уговорне стране ће покушати да реше на миран начин, а у случају да то није могуће, спор ће се изнети пред месно надлежни суд према пребивалишту, односно боравишту дужника. Тужилац је на уговору означен као дужник ББ. Тужена је у одговору на тужбу од 27.08.2020. године истакла приговор месне ненадлежности. Тужилац се у поднеску од 07.09.2020. године изјаснио поводом приговора месне ненадлежности.

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП је прописано да, ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан.

У конкретної ситуацији, код постојања споразума о месној надлежности у случају спора из наведеног уговора о кредиту за измиривање раније преузетих обавеза (рефинансирање – члан 22. Уговора), за даље поступање у овом предмету месно је надлежан Основни суд у Шапцу, као суд на чијем подручју тужилац као дужник из уговора има пребивалиште, на основу члана 65. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић